

Jesper Langballe (DF):

Det er i anledning af hr. Keld Albrechtsens på fuldstændig blank uvidenhed baserede spørgsmål, jeg lige vil sige: Ord som højreekstremist og den slags er vi vant til, og de ligger i fortolkningsgråzone. Men er ministeren enig med mig i, at når først dette autonome pressebureau Modkraft, dernæst Information i dets afskrift af Modkraft og senest biskop Keld Holm bruger udtrykket, at Henrik Gade Jensen har nynazistiske forbindelser, er der ikke tale om fortolkninger, men om usandhed og løgn? Kan ministeren bekræfte, at for Henrik Gade Jensens vedkommende er det en ubetvivlelig sort løgn?

Villy Søvnald (SF):

Jeg er selvfølgelig meget opmærksom på, at kirkeministeren ikke er dybdepsykolog, men teologisk uddannet, når jeg stiller spørgsmål. Men jeg vil alligevel spørge, hvilke overvejelser det giver ministeren anledning til, at to så fremtrædende medlemmer af Dansk Folkeparti, som tilfældet er, finder anledning til at stille seks opklarende spørgsmål til et spørgsmål om en enkeltperson. Er grunden til det efter ministerens mening et stærkt åndeligt fællesskab mellem ministerens tidligere pressesekretær og de to medlemmer af Dansk Folkeparti? Eller hvad er årsagen til den voldsomme interesse for en enkeltperson?

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti har tradition for at være voldsomt optaget af enkeltpersoner i finanslovsammenhæng og andre sammenhænge, men alligevel: Kan ministeren give et bud på den voldsomme optagethed? Er det udtryk for et stort åndeligt fællesskab og dermed en fornemmelse af, man har mistet en åndsfælle eller sådan noget, der er årsag til den voldsomme interesse?

Kl. 13.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sit andet og sidste spørgsmål som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu svarede ministeren ikke på mit spørgsmål, som egentlig var ment som en bistand til ministeren til at modstå til det pres, hun udsættes for fra den yderste højrefløj, og som jeg ikke synes det er rart for ministeren at stå alene over for.

Derfor vil jeg også spørge ministeren: Var det på baggrund af den debat, der havde været, og de oplysninger, der var fremkommet vedrørende pressemedarbejderens holdninger, egentlig

ikke med stor lettelse, ministeren modtog den opsigelse? I et demokrati har han naturligvis ret til at have de holdninger, men i længden kunne de jo kaste en skygge over ministeren, så var det ikke med lettelse, at ministeren modtog opsigelsen og på den måde var i stand til at få afsluttet en sag, der ellers kunne have udviklet sig frygtelig pinligt, også for ministeren?

Hvis det var tilfældet, at ministeren var fuld af lettelse, kan ministeren jo bare sige det her. Så vil der være to folketingsmedlemmer, som vil få en sort dag ud af det, men vi andre vil synes, at det er fair og i orden, at ministeren siger, hvad hun mener. Hun behøver ikke at krybe i skjul i denne sag, vi andre skal nok hjælpe.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg har i et års tid haft en dygtig pressemedarbejder, som har givet mig mange gode råd vedrørende pressen og pressekontakter. Det sidste råd, Henrik Gade Jensen gav mig, var, at han ville trække sig, ville fratæde sin stilling, for ikke at risikere at komme til at skade mig og regeringen med sine udtalelser, og ligesom jeg har fulgt mange af Henrik Gade Jensens andre råd, har jeg også valgt at følge dette råd.

Hr. Villy Søvnald spørger mig om årsagerne til Dansk Folkepartis interesse for denne sag. Jeg er ikke talsmand for Dansk Folkeparti, men for regeringen, og derfor vil jeg foreslå hr. Villy Søvnald, at han henvender sig direkte til Dansk Folkeparti og stiller det samme spørgsmål.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige tak for omsorgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 981

7) Til kirkeministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, om der efter hendes mening findes situationer, hvor en minister er skyldig at vise loyalitet over for en betroet medarbejder og sætte sin stilling ind på at hævde sandhed og ret?«

Søren Krarup (DF):

Vi har jo allerede været inde på selve sagens substans, og der er jo slet ikke noget at være i tvivl om. Jeg vil sige, at jeg kan næsten unde kirkeministeren at modtage støtte fra hr. Keld Al-